

HORAIRE 2015-2016

	LUNDI, MARDI, JEUDI ET VENDREDI	MERCREDI
Ouverture de l'école	8h00	8h00
Heure de cours 1	8h40	8h40
Heure de cours 2	9h30	9h30
Récréation	10h20 (30')	10h20 (20')
Heure de cours 3	10h50	10h40
Heure de cours 4	11h40	fin des cours 11h40 !
Repas	12h20	Concertation
Temps de midi 60'	12h40	
Heure de cours 5	13h40	
Heure de cours 6 (60')	14h30	
Fin des cours	15h30	

Příloha č. 2: Plán individuální práce

Plan de travail						
Je m'entraîne à...						
Fichier math: Moto-F1-Loce						
Fichier lecture: Oiseau-Téléphone-Crevette						
Fichier ortho: Odilon-Ortho 2						
Carnet:						
Je me mets en projet de...						
Texte libre: écrire-corriger						
Cahier de vie: copier-illustrer						
Recherche						
Présentation						
Création						
Mémorisation						

Septembre 2015

Lundi	Mardi	Mercredi	Jeudi	Vendredi	Samedi	Dimanche
	1					

CARNET DE BORD

Ecole des Bruyères

3ième année avec et

Année scolaire 2015-2016

Prénom:

Je m'évalue

je réussis

j'oublie parfois

j'éprouve des difficultés

	Tous-saint	Noël	Pâques	Juin
La vie coopérative				
Je demande la parole.				
J'écoute celui qui parle.				
Je travaille sans déranger les autres.				
Je fais régulièrement et spontanément mon service.				
Je prends soin de mes affaires.				
Je prends soin du matériel commun.				
Le travail				
Je participe aux différentes activités de la classe.				
J'ai mes cahiers, mes fardes et je les range au bon endroit.				
Je soigne mes documents : ils sont clairs, lisibles et propres.				
Je me mets directement au travail.				
Je suis capable de répartir et d'organiser mon travail sur toute la semaine.				

Regard de mes animatrices sur mon comportement

Sur la vie de classe

Sur ma mise au travail

Regard de mes animatrices sur mes apprentissages

Mathématiques

Items	Noël
Nombres entiers	
Calcul écrit	
Calcul mental	
Géométrie	
Mesures	
Fractions	
Raisonnement mathématique	

Français

Items		Noël
Orthographe		
Grammaire et Analyse		
Expression écrite		
L E C T U R E	Lecture à voix haute	
	Compréhension	
Compréhension à l'audition		

Mon chemin en TI

Textes libres	<hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/>
Recherche éveil	<hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/>
Présentations de recherches que j'ai écoutées	
Mes projets	

Mes objectifs pour les fichiers

Numération:

Lecture:

Orthographe:

Mes **forces** et mes **défis** dans mes apprentissages

--	--

Nos projets de classe.

A large empty rectangular box for writing the class projects.

Regard des parents - signature

An empty rectangular box for the parent signature.

CONTRAT DE COMPORTEMENT

Je m'engage à:

--

Lundi	Mardi	Mercredi	Jeudi	Vendredi

Bilan de la semaine selon moi:

--

Bilan de la semaine selon Céline et Elisabeth

--

Signature enfant	Signature animatrice	Signature parents

1. V čem spatřujete největší rozdíl mezi školami Célestina Freineta a školami vynávajícími jinou pedagogiku?

To je docela těžké říci a domnívám se, že takto globálně nemůžeme uvažovat. Momentálně se po celé Belgii, ale i v jiných evropských zemích, vyskytuje mnoho škol, které ačkoli nemají „nálepku“ Freinet, Montessori či Decroly, využívají techniky typické pro tyto alternativní směry. Zvláště samostatná práce dětí a individualizace ve třídě je momentálně velmi rozšířená a propracovaná v řadě školních programů. Zároveň školy, které se samy nazývají „freinetovskými“, se ve svých programech často značně různí. Je tedy složité určit, jaká je ryze Freinetova škola a jak se odlišuje od ostatních. Vždy se jedná spíše o konkrétní instituci.

2. Pokud byste měla uvažovat o původní pedagogické koncepci Célestina Freineta, které její aspekty byste zvláště ocenila?

Ve svém prvotním pedagogickém projektu Célestin Freinet razil heslo „škola pro všechny“. Mluvil o škole, která je otevřena všem – dětem z měst i vesnic, ze všech sociálních vrstev společnosti. V dnešní době je mnoho Freinetových škol soukromých a vzdělávání na nich si mohou dovolit spíše děti z bohatších rodin. Tyto školy vytváří společenství žáků z tzv. „lepší společnosti“, tím určitým způsobem porušují původní myšlenku školy pro všechny.

Existují ovšem i státní Freinetovy školy, kde dochází k přirozenému mísení příslušníků všech společenských vrstev. Dochází sem žáci jak z dobře zajištěného prostředí, tak ti žijící v HLM¹, někteří z důvodu blízkosti instituce jejich bydlišti, někteří protože je pedagogika Célestina Freineta oslovila. Právě do takové školy chodí i mé děti, za což jsem moc ráda.

Dále bych zmínila princip volného vyjadřování, který je pro tuto pedagogiku charakteristický a který můžeme najít i mezi konstantami, jež definoval Freinet už v roce 1964. Například volný text, při kterém děti píšou to, co mají zrovna na mysli, a pokud ještě neumí psát, tak to někomu nadiktují, považují za zcela specifický aspekt freinetovských škol. Oceňuji samozřejmě i další způsoby volného vyjadřování, například zpěvem, kreslením, hraním či jinou kreativní cestou. Taktéž využívání tiskárny je důležitý prostředek, díky kterému žáci získají potřebu naučit se psát a činí tak ze svého vlastního zájmu. To vše rozvíjí schopnost dítěte vyjádřit se, sdělit své myšlenky, názory, pocity a argumenty.

¹ HLM (Habitation à loyer modéré) – druh sociálního bydlení

Za výjimečné považuji i to, že ve školách Célestina Freineta je na každé dítě pohlíženo jako na individualitu s jedinečnými vlastnostmi a schopnostmi, a tomu je přizpůsoben i styl výuky. Tato pedagogika si všímá předností žáka a využívá jich k podpoře všech složek jeho osobnosti. Především ale umožňuje, aby se žák rozvíjel dle jemu vyhovujícího tempa.

Ovšem jak už jsem naznačila výše, současné „freinetovské“ školy se většinou neřídí onou původní pedagogickou koncepcí ve všech bodech. Spíše se jí nechávají inspirovat a vytváří svou originální filozofii výchovy a vzdělávání.

3. Z jakého důvodu jste pro své děti vybrala školu Célestina Freineta?

Vždy jsem pro své děti upřednostňovala spíše cestu alternativní pedagogiky. Bylo pro mne důležité, aby jim škola umožňovala naplno rozvinout potenciál tím, že bude respektovat jejich individualitu a podpoří jejich kreativní myšlení. Požadovala jsem, aby mé děti mohly pracovat svým vlastním tempem a využívat postupů, které jim vyhovují. Představovala jsem si školu, která jim bude při jejich vývoji nápomocna, bude je provázet životem, nikoli vláčet za sebou. A jednu takovou školu mi poskytla Freinetova pedagogika.

4. Domníváte se, že má škola vliv na rozvoj autonomie dětí?

Upřímně si myslím, že v tomto ohledu je nejvíce důležité, aby byla škola a rodina dítěte v souladu. Pokud se budou jejich filozofie výchovy shodovat a jedinec bude k autonomii veden ve třídě i v domácím prostředí, vyspěje po této stránce daleko rychleji. Zajímavá je samozřejmě i situace, kdy je tomu naopak, např. škola žáka v autonomním jednání podporuje, naopak rodina ho neustále vodí za ručičku. Některé děti by pravděpodobně již na základě svých osobnostních předpokladů rozvíjených školou dokázaly dosáhnout takové úrovně samostatnosti, že by byly schopny předstoupit před rodiče a promluvit s nimi o tom, že potřebují více prostoru.

Škola žáky může naučit tomu, jak zaujmout jistý postoj a jak si ho obhájit, a přesvědčit je, že jsou schopni rozhodování a převzetí odpovědnosti za svou volbu, je ovšem na dítěti, jak s tím bude schopné naložit vně školního prostředí.

5. Rozvíjí dle Vašeho názoru „freinetovské“ školy autonomii žáků?

Domnívám se, že ano, i když to nelze říci takto obecně. Přestože školy inspirované pedagogikou Célestina Freineta využívají techniky, které významně rozvíjí autonomii dětí, ne vždy jsou jejich postupy efektivní. Třeba individuální práce jsou učiteli někdy špatně interpretovány jako čas, po který děti pracují, jak chtějí a na čem chtějí, bez jakékoli vnější kontroly. Tak by to samozřejmě být nemělo, zvláště v nižších ročnících, kde se žáci samostatné práci teprve učí a velmi potřebují

pomoc učitele. Ten by je měl na jejich cestě za vzděláním doprovázet, být jim oporou, nikoli je nechat na pospas. Pokud je tedy technika nesprávně pochopena, k rozvoji autonomie nevede, spíše může dítěti uškodit, jelikož mu neposkytuje žádnou jistotu.

Nicméně na druhém stupni jsou údajně žáci přicházející z Freinetových škol poměrně dobře rozeznatelní, právě díky schopnosti jednat nezávisle a přebírat za své činy odpovědnost. Zároveň jsou to často žáci, kteří učitelům přidělávají nejvíce starostí. Bývají velmi otevření, dynamičtí a zvyklí pracovat především tehdy, když ve své práci spatřují smysl. Jejich otázky tedy mohou být záludné a mohou kantory dostávat do rozpaků.

Pokud bych měla mluvit z vlastní zkušenosti, u svých dětí zaznamenávám zejména to, že jsou schopny za své jednání převzít zodpovědnost. Tomu je škola učila už od prvního ročníku a nejen v rámci vyučování a individuálních prací, taktéž při správě třídy nebo i během přestávek na školním dvoře. Dobře si uvědomují, že jejich chování může mít následky, které je potřeba zvažovat.

6. Je pedagogika Célestina Freineta vhodná pro všechny děti? Pokud ne, komu byste ji nedoporučila?

Řekla bych, že nikoli. Jsem přesvědčena, že autonomie a otevřenost, kterou tyto školy nabízejí, nejsou slučitelné s laxností. Některé děti mají potřebu určitého vedení, rámce a přehlednosti. To sice Freinetovy školy poskytují, ale ne v takové míře jako jiné pedagogiky. Jedinec, kterému více vyhovuje důsledná kontrola ze strany učitele a který potřebuje mít stanovené hranice pro práci, se ve školách Célestina Freineta nebude cítit ve své kůži.

Většinou jsou to ovšem rodiče, kteří rozhodují o tom, do které školy své dítě umístí, a pokud v dané rodině nefunguje žádný dialog, nemusí si ani všimnout, že jejich potomek je v této pedagogice nešťastný a vedl by si daleko lépe jinde.

7. Napadá Vás něco dalšího, co shledáváte na pedagogice Célestina Freineta problematického?

Nejvíce problematická mi popravdě připadá příprava učitelů, kteří pracují na těchto školách. Ta je totiž značně zanedbána. V rámci standardního vzdělávání na VŠ jsou učitelé sice seznámeni s různými alternativními pedagogickými směry včetně „freinetovské“ školy, ale jedná se o podání základních informací, nikoli o přípravu studentů na práci v těchto institucích. Pokud chce být jedinec lépe připraven na působení ve škole takového typu, musí absolvovat různé kurzy, samozřejmě na vlastní náklady. Někdy je takový kurz i podmínkou k přijetí na danou školu.

Domnívám se, že učit ve škole, která se zakládá na pedagogických myšlenkách Célestina Freineta, má svá zřejmá specifika a je to velmi náročné zaměstnání. Aby ho jedinec vykonával správně, musí věřit tomu, že má svůj smysl, musí s ním souznít a cítit se v něm dobře. Potíží je, že v dnešní době se spousta učitelů hlásí zkrátka na místo, které je volné, často nezávisle na tom, jestli jim filozofie školy vyhovuje. Pokud splňují podmínky, jsou přijati. Děti jsou ovšem nesmírně citlivé a rozpoznají, pokud jejich učitel dané pedagogice nedůvěřuje. Následkem toho i ony samy začnou pochybovat o správnosti vyučovacích metod a technik, čímž dochází k narušení procesu jejich učení ve škole.

Zamýšlím se, co a jak změnit, aby k těmto situacím nedocházelo, ale zatím si nevím rady.

Pokud bych měla mluvit o problematice samotné pedagogické koncepce, záleží dle mého názoru vždy na konkrétní škole, případně učiteli. Jak už jsem výše zmínila, některé techniky mohou být špatně interpretovány. Domnívám se také, že je potřeba vždy zvažovat míru zařazování technik do výuky. Pamatuji si, že po určitou dobu mělo jedno z mých dětí velkou potíž s individuálními pracemi. Bylo na něj příliš sednout si každý den do lavice a hodinu i víc se věnovat samostatnému vyplňování pracovních karet. Po chvíli ztratilo motivaci postupovat vpřed a nudilo se. Jednalo se naštěstí jen o přechodné období, paní učitelka individuální práce omezila, takže je teď žáci naopak vítají.

Z doslechu vím, že někteří rodiče s nelibostí přijímají absenci domácích úkolů na těchto školách. Chtějí, aby si jejich dítě procvičovalo látku i doma, takže mu připravují práci navíc. Osobně mi to nepřipadá správné. Domnívám se, že děti mají za celé dopoledne a část odpoledne učení více než dost a že potřebují čas na odpočinek a odreagování. Sama bych tedy toto pravidlo za problematické nepovažovala. Stejně tak vítám i slovní hodnocení, které příležitostně může způsobit rozruch. Rodiče, kteří ho sami nezažili, zprvu nevidí jeho hodnotu a žádají hodnocení pomocí známek. Ve většině případů si k němu ovšem později dokážou najít cestičku a ocenit ho.

Je zřejmé, že žádný univerzální způsob vzdělávání, který by vyhovoval všem, neexistuje. Každá pedagogika má jistá pro a proti, a jakožto matka vím, že pro rodiče není jednoduché vybrat pro syna či dceru školu. Při rozhodování je ovšem potřeba více než cokoli jiného znát své dítě, mluvit s ním a zvažovat i jeho přání. Tím jsem se řídila, když jsem společně se svými dětmi zvolila školu vycházející z pedagogiky Célestina Freineta. Nyní po několika letech si troufám říci, že to v případě naší rodiny byla správná volba.

Questionnaire sur l'autoregulation et l'autonomie

École des Bruyères

2015

POURQUOI je travaille à l'école ?

Nom: _____ Âge: _____ Garçon / Fille

A. Pourquoi je fais mon travail à domicile?

1. Parce que je veux que l'animatrice pense que je suis un bon/une bonne élève.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux
2. Parce que je vais m'ennuyer en classe si je ne les fais pas.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux
3. Parce qu'ils sont amusants.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux
4. Parce que je vais me sentir mal à l'aise si je ne les fais pas.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux
5. Parce que je veux être certain/certaine de bien comprendre le sujet.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux
6. Parce que je suis censé/censée les faire.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux
7. Parce que je m'amuse en faisant mon travail à domicile.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux
8. Parce qu'il est important pour moi de faire mon travail à domicile.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux

B. Pourquoi je fais ce qu'on me demande en classe?

9. Car je sais qu'en faisant ce qu'on me demande, l'animatrice ne me criera pas dessus.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux
10. Parce que je veux que l'animatrice pense que je suis un bon/bonne élève.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux
11. Parce que je veux apprendre des nouvelles choses en pouvant poser mes questions.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux
12. Parce que je serai gêné/gênée si je ne l'ai pas fait.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux
13. Parce que c'est amusant.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux
14. Parce que c'est la règle et tout le monde doit le faire.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux
15. Parce que je prend du plaisir à apprendre.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux

16. Parce qu'il me semble important de me concentrer sur mon travail en classe.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux

C. Pourquoi je tente de répondre aux questions difficiles en classe?

17. Parce que je veux que les autres enfants pensent que je suis intelligent/intelligente.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux

18. Parce que je suis mal à l'aise si je n'arrive pas à répondre.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux

19. Parce que je m'amuse en répondant aux questions difficiles.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux

20. Parce que je suis censé/censée les faire.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux

21. Pour me mettre au défi (si j'ai raison ou si j'ai tort).
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux

22. Parce que je préfère les questions difficiles.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux

23. Parce que je trouve important de répondre aux questions difficiles en classe.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux

24. Parce que je veux renvoyer une image positive de moi-même à l'animatrice.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux

D. Pourquoi j'essaie de bien travailler à l'école?

25. Parce que je suis censé/censée le faire.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux

26. Parce qu'alors l'animatrice va penser que je suis un bon/bonne élève.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux

27. Parce que j'aime que mon travail soit bien fait.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux

28. Parce que si ce n'est pas bien fait, c'est une source d'ennuis.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux

29. Parce que si je ne fais pas bien, mon travail j'aurais une mauvaise image de moi-même.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux

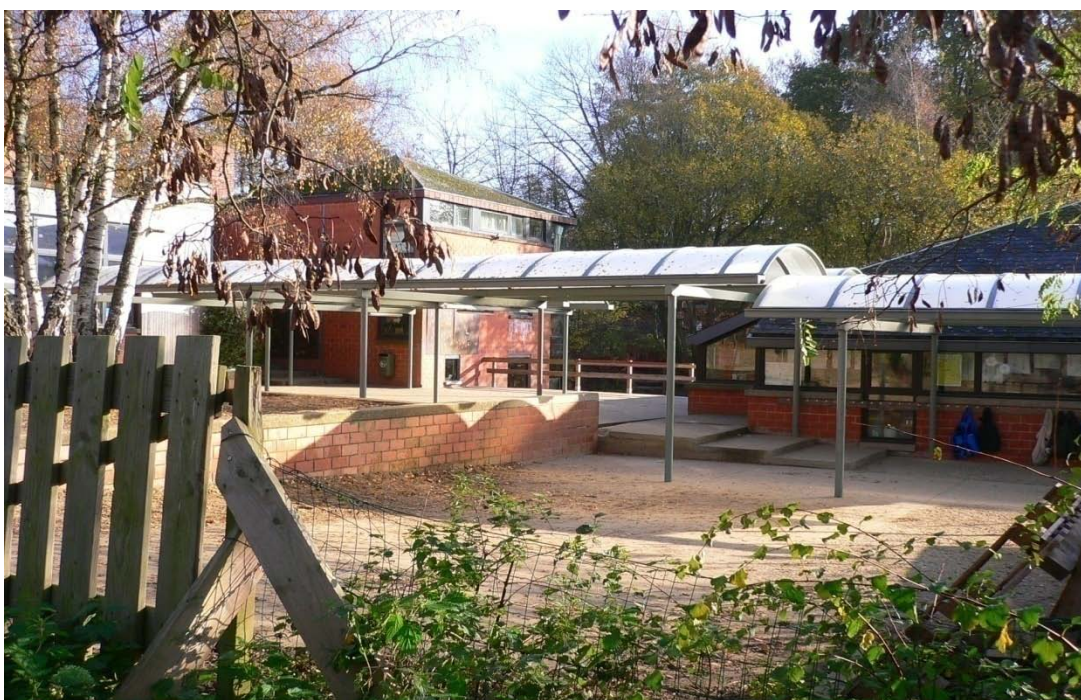
30. Parce qu'il est important à mes yeux de tout faire au mieux à l'école.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux

31. Parce que je vais me sentir vraiment fier/fière de moi-même si j'ai bien fait.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux

32. Parce que je pourrais obtenir une récompense ou une bonne note si un travail est bien fait.
Très juste Assez vrai Pas vraiment Complètement faux

Příloha č. 7: Fotografie

Školní budovy a dvůr

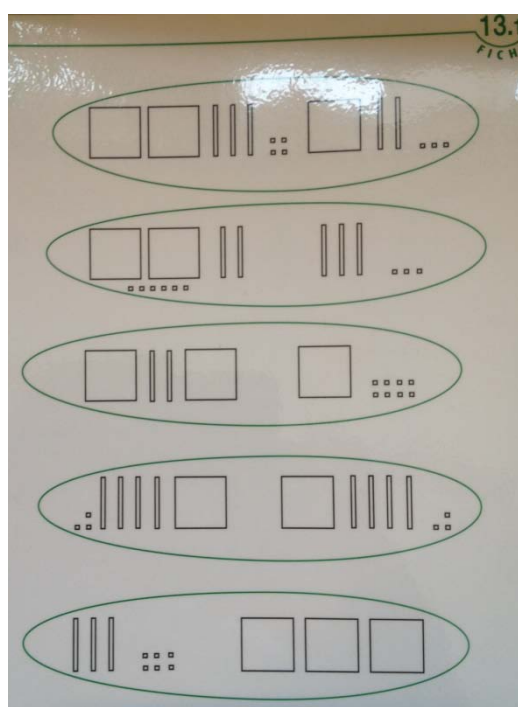
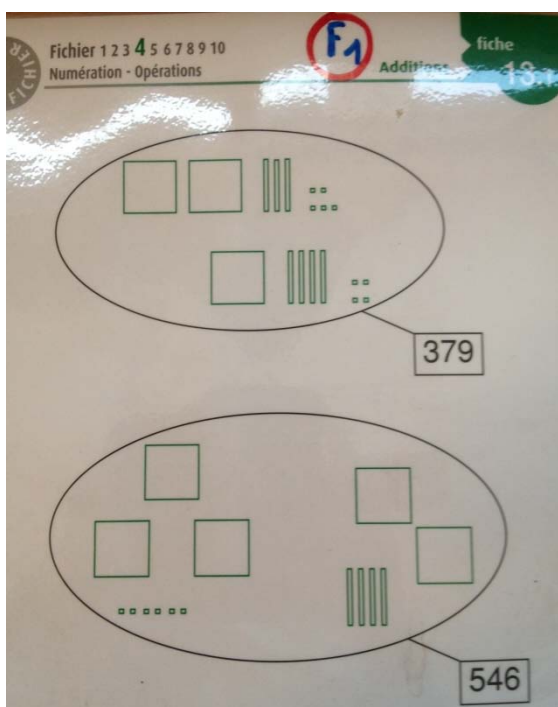
Třída a její vybavení

Kartotéka s pracovními kartami

Ukázka pracovní karty z matematiky

Jedna strana pracovní karty ukazuje postup řešení, druhá slouží k samostatné práci žáků.